

**HỌC HỎI
LỜI CHÚA**

**CHÚA NHẬT XIII
THƯỜNG NIÊN
NĂM B**

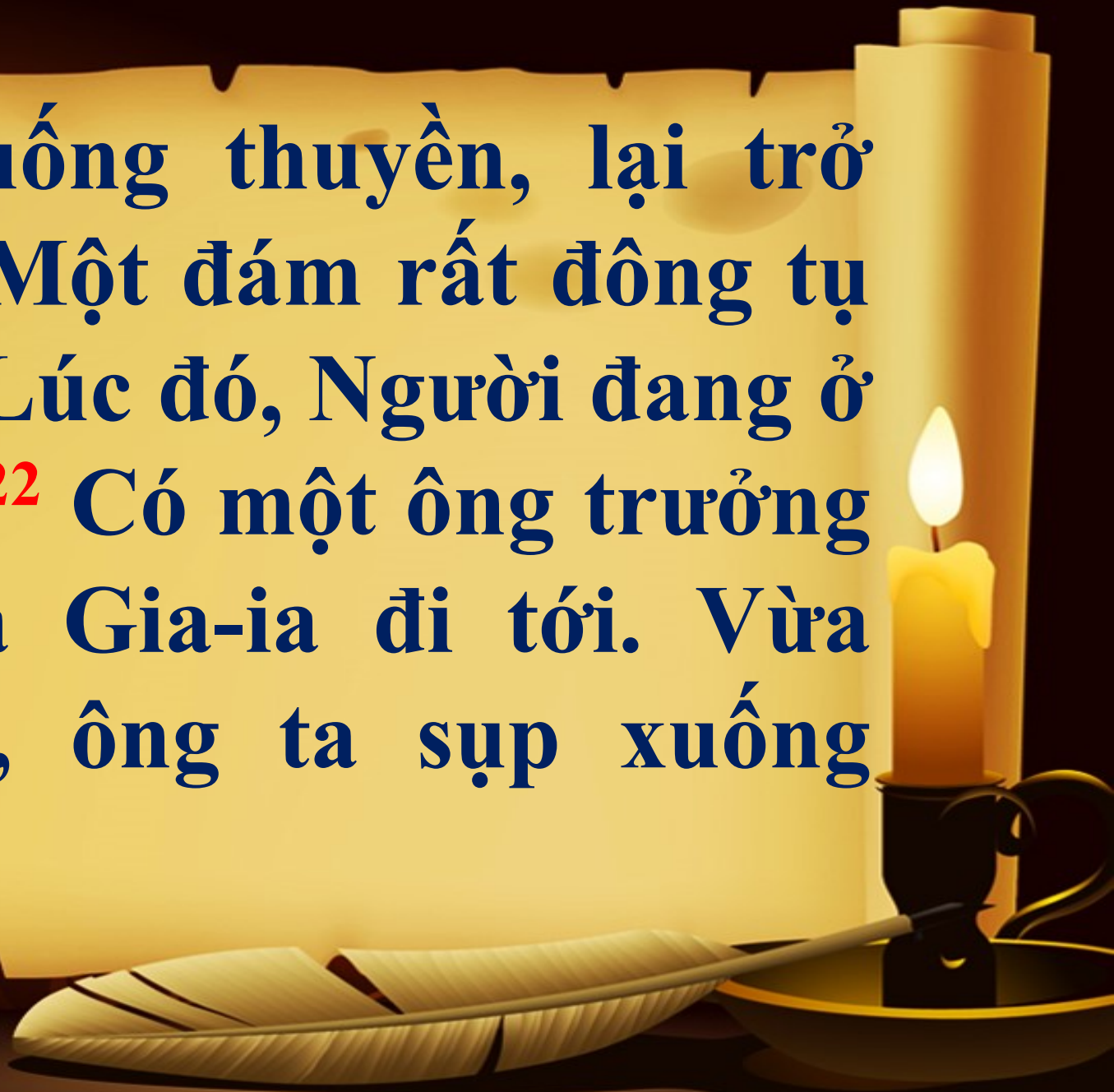
**CẦU NGUYỆN
DẪN NHẬP
(tự phát)**

A photograph showing a person's hands clasped in prayer over an open Bible. A lit candle is visible on the left, casting a warm glow over the scene. The text is overlaid on the bottom half of the image.

Độc Bản Văn Kinh Thánh lần 1 :
Chủ sự đọc và giải thích : đọc để hiểu

21 Đức Giê-su xuống thuyền, lại trở sang bờ bên kia. Một đám rất đông tụ lại quanh Người. Lúc đó, Người đang ở trên bờ Biển Hồ. **22** Có một ông trưởng hội đường tên là Gia-ia đi tới. Vừa thấy Đức Giê-su, ông ta sụp xuống dưới chân Người,

23 và khẩn khoản nài xin : "Con bé nhà tôi gần chết rồi. Xin Ngài đến đặt tay lên cháu, để nó được cứu thoát và được sống." **24** Người liền ra đi với ông. Một đám rất đông đi theo và chen lấn Người.

25 Có một bà kia bị băng huyết đã mười hai năm, **26** bao phen khổ sở vì chạy thầy chạy thuốc đã nhiều đến tán gia bại sản, mà vẫn tiền mất tật mang, lại còn thêm nặng là khác.

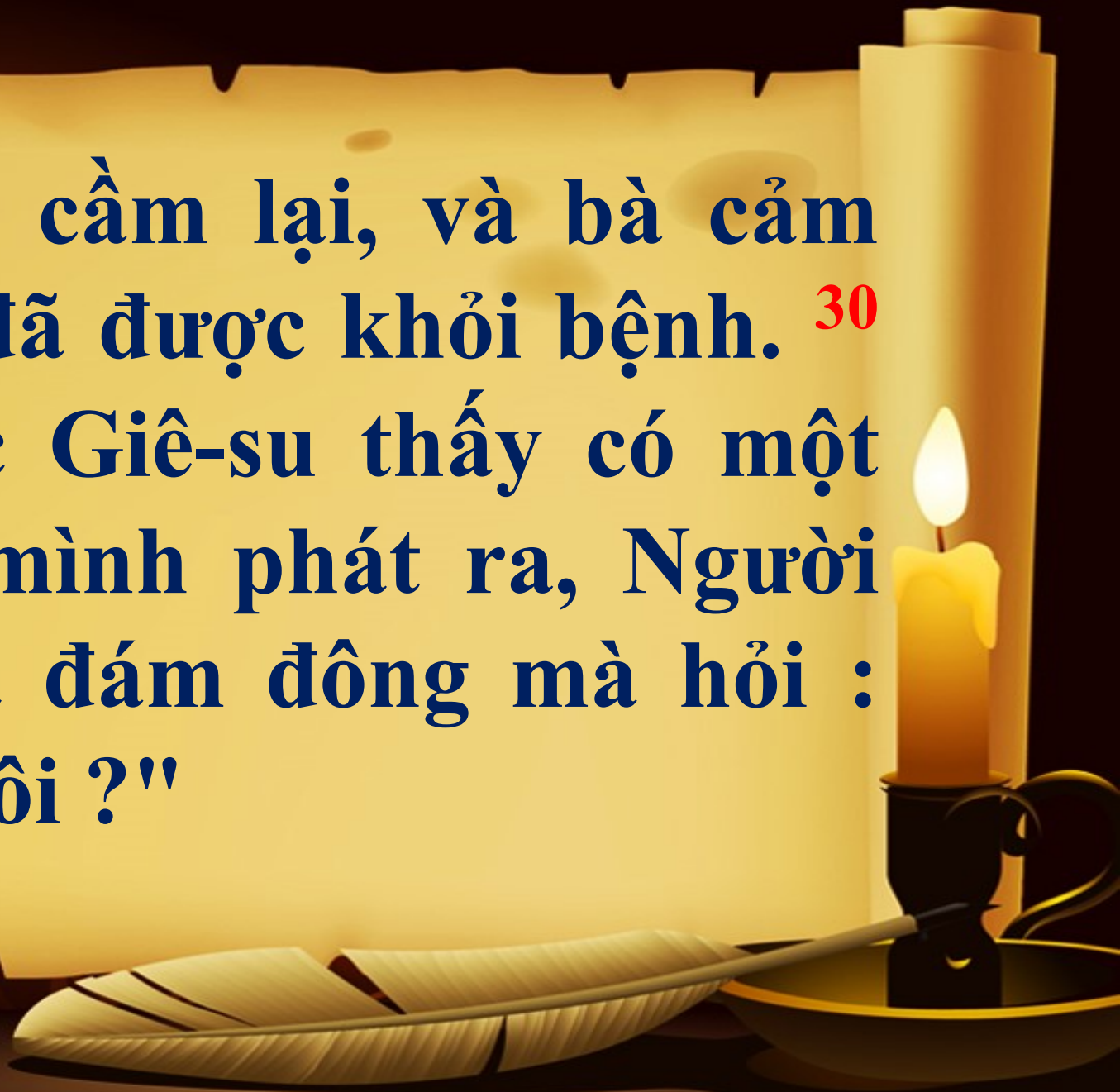

27 Được nghe đồn về Đức Giê-su, bà lách qua đám đông, tiến đến phía sau Người, và sờ vào áo của Người. **28** Vì bà tự nhủ : "Tôi mà sờ được vào áo Người thôi, là sẽ được cứu."

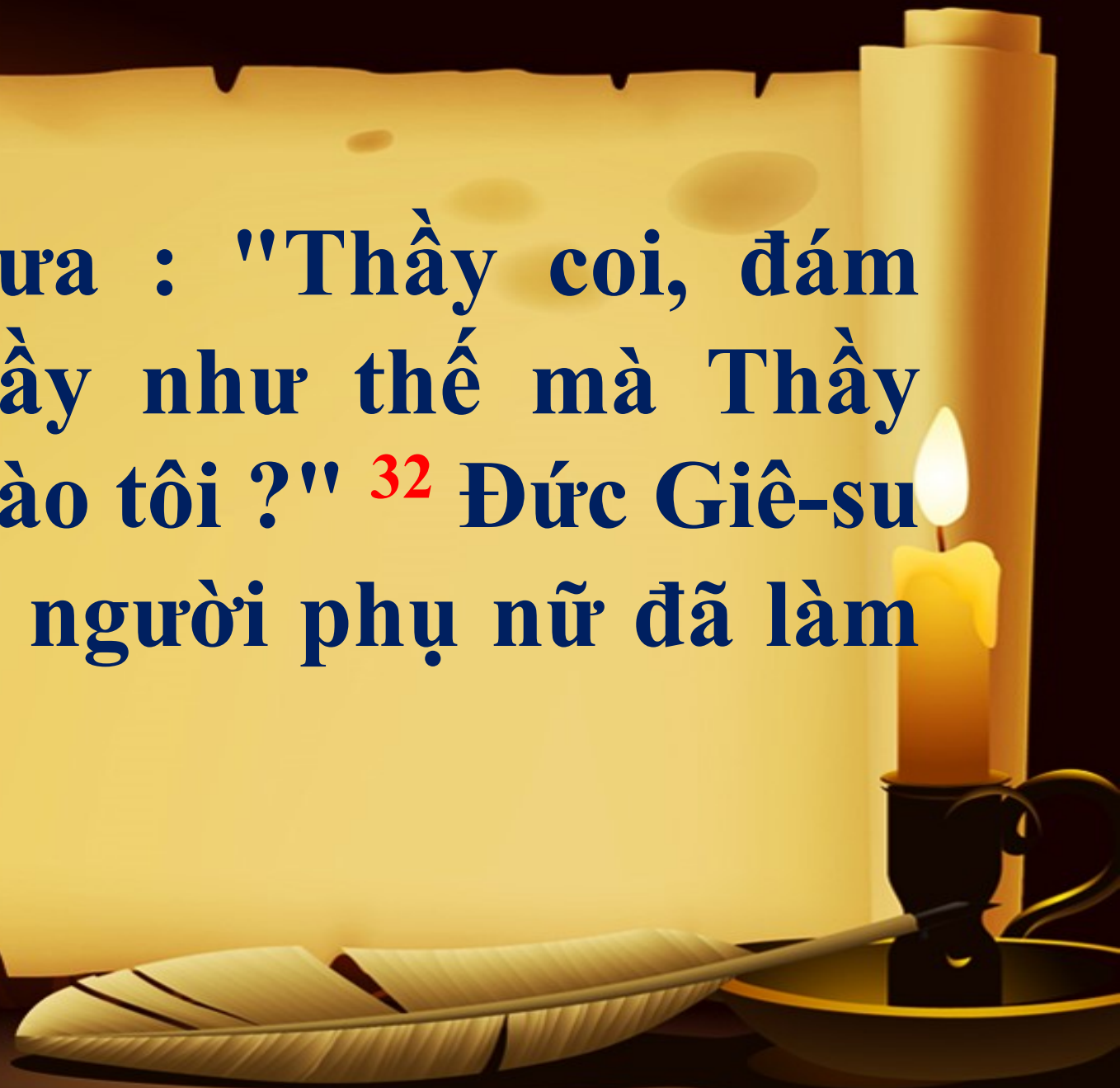

29 Tức khắc, máu cầm lại, và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh. **30**

Ngay lúc đó, Đức Giê-su thấy có một năng lực tự nơi mình phát ra, Người liền quay lại giữa đám đông mà hỏi :
"Ai đã sờ vào áo tôi ?"

31 Các môn đệ thưa : "Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy như thế mà Thầy còn hỏi : Ai đã sờ vào tôi ?" **32** Đức Giê-su ngó quanh để nhìn người phụ nữ đã làm điều đó.

33 Bà này sợ phát run lên, vì biết cái gì đã xảy đến cho mình. Bà đến phủ phục trước mặt Người, và nói hết sự thật với Người. **34** Người nói với bà ta : "Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy về bình an và khỏi hẳn bệnh."

35 Đức Giê-su còn đang nói, thì có mấy người từ nhà ông trưởng hội đường đến bảo : "Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy chi nữa ?" **36** Nhưng Đức Giê-su nghe được câu nói đó, liền bảo ông trưởng hội đường : "Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi."

37 Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ ông Phê-rô, ông Gia-cô-bê và em ông này là ông Gio-an. **38** Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giê-su thấy người ta khóc lóc, kêu la ảm ỉ.

39 Người bước vào nhà và bảo họ : "Sao lại náo động và khóc lóc như vậy ? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đây !" **40** Họ chế nhạo Người. Nhưng Người bắt họ ra ngoài hết, rồi dẫn cha mẹ đứa trẻ và những kẻ cùng đi với Người, vào nơi nó đang nằm.

41 Người cầm lấy tay nó và nói : "Ta-li-tha kum", nghĩa là : "Này bé, Thầy truyền cho con : trỗi dậy đi !" **42** Lập tức con bé đứng dậy và đi lại được, vì nó đã mười hai tuổi. Và lập tức, người ta kinh ngạc sửng sờ.

43 Đức Giê-su nghiêm cấm họ không được để một ai biết việc ấy, và bảo họ cho con bé ăn.

I. Dẫn nhập.

Tường thuật này gồm hai phép lồng vào nhau. Các tác giả sách Tin Mừng thường chen chuyện này vào giữa chuyện kia. Khi làm như vậy, thì thường hai chuyện có những đặc tính chung.

Hai phép lạ này cũng thế, có ba điểm chung là :

- Cả hai nhân vật được ơn đều là phụ nữ : Một bà băng huyết, và một cô bé gái vừa chết.

- Trong cả hai trường hợp đều có con số 12 : Con gái ông Giaia 12 tuổi ; người đàn bà mắc bệnh loạn huyết mười hai năm.
- Cả hai đều được cứu nhờ đức tin.

II. Bối cảnh (5,21).

1. Chúa Giêsu trở về.

Nghĩa là từ vùng đất dân ngoại Ghêrasa, bên kia Biển Hồ, trở lại vùng Galilê.

2. Đám đông.

Họ chờ đợi Ngài và tiếp đón Ngài cách nồng hậu vì những lời Ngài rao giảng và những phép lạ Ngài đã làm.

3. Giới thiệu viên kỳ mục tên Giaia.

**- Ông là trưởng hội đường
và có đứa con gái duy nhất
mười hai tuổi sắp chết.**

- Ông bái lạy và van xin Chúa Giê-su: Đây là củ chỉ thành khẩn và tin tưởng.
- Ông xin Chúa đến nhà ông để đặt tay chữa lành cho đứa bé.

III.

**Người đàn bà bị băng huyết
(5,25-34).**

Chúa Giêsu đồng ý đi đến nhà ông Giaia nhưng dọc đường một việc khác xen vào : Người đàn bà bị băng huyết.

- Bà bị băng huyết 12 năm :
Băng huyết là bị ô uế, không
được đụng vào ai.

- Băng huyết, nghĩa là mất máu :
Máu là sự sống. Mất máu là đang
mất dần sự sống.

- Bà tin rằng chỉ cần chạm vào gấu áo của Chúa Giêsu thì được khỏi. Và sự việc xảy ra đúng như vậy.

**- Chúa Giêsu nói : "Lòng tin con cứu chữa con" :
Việc chữa bệnh gắn liền với lòng tin vào Chúa.
Chúa có quyền năng cứu chữa, nhưng Chúa cũng cần lòng tin của con người.**

IV.

**Cứu con gái ông Giaia
(5,35-43).**

1. Báo tin (5,35).

Người nhà ông Giaia báo tin cho ông rằng con gái ông đã chết, đừng làm phiền Chúa Giêsu.

Cử chỉ này chứng tỏ thái độ thiếu lòng tin vào Chúa Giê-su. Họ tin Ngài có thể chữa khỏi bệnh nhưng không thể cứu người chết sống lại.

2. Mời gọi (5,36).

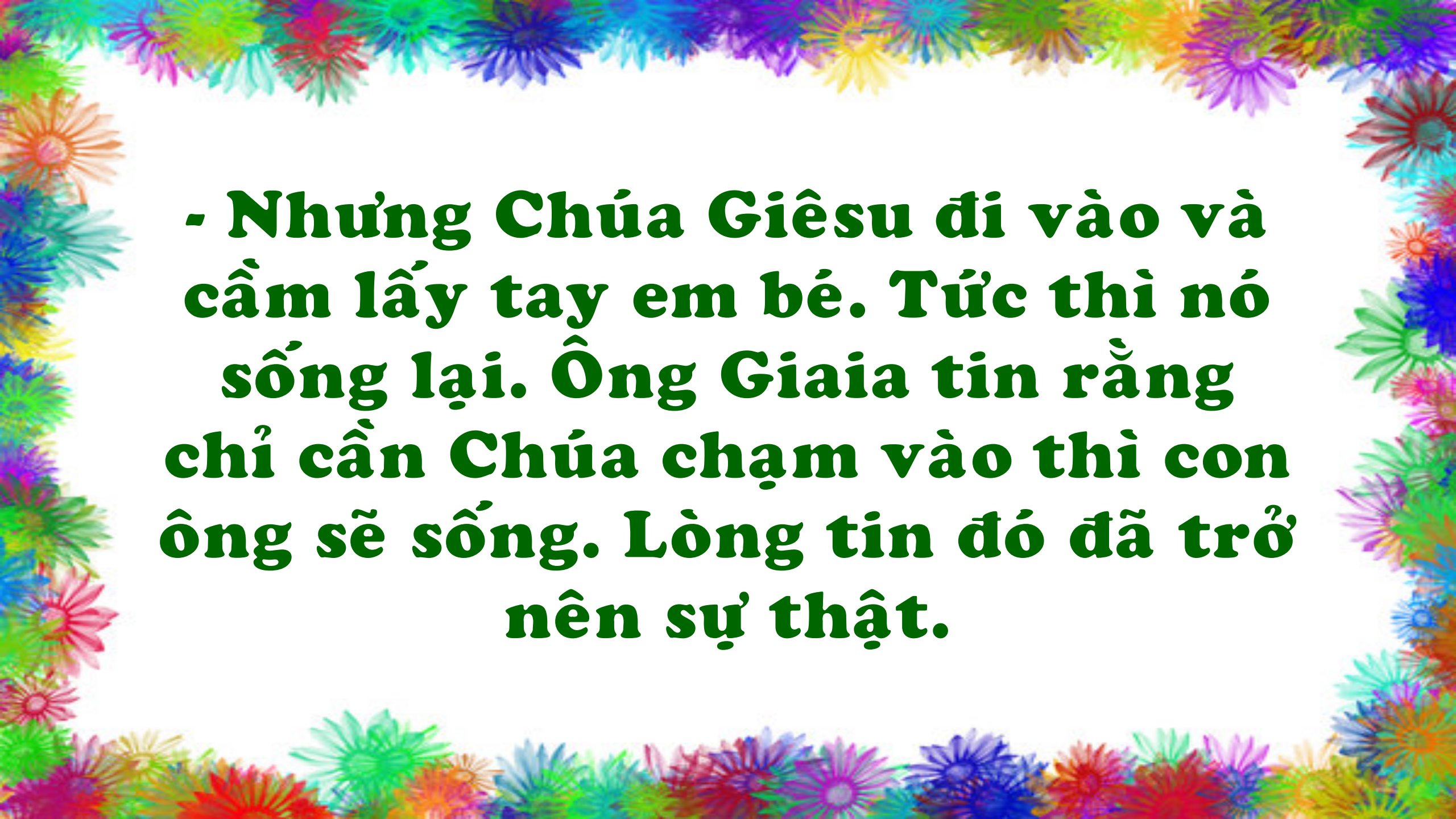
**Chúa Giêsu mời gọi ông Giaia
hãy tin vào Ngài : “Ông đừng
sợ, chỉ cần tin thôi ?”. Ông đã
tin Chúa Giêsu.**

3. Cứu chữa (5,37-43).

- Khi Chúa Giêsu đến, có đám đông và phường kèn đến phục vụ đám tang, nghĩa là họ cho rằng đứa bé đã chết.

- Khi Chúa Giêsu nói đứa bé không chết, nhiều người cười nhạo Ngài. Một lần nữa, họ tỏ thái độ thiếu lòng tin.

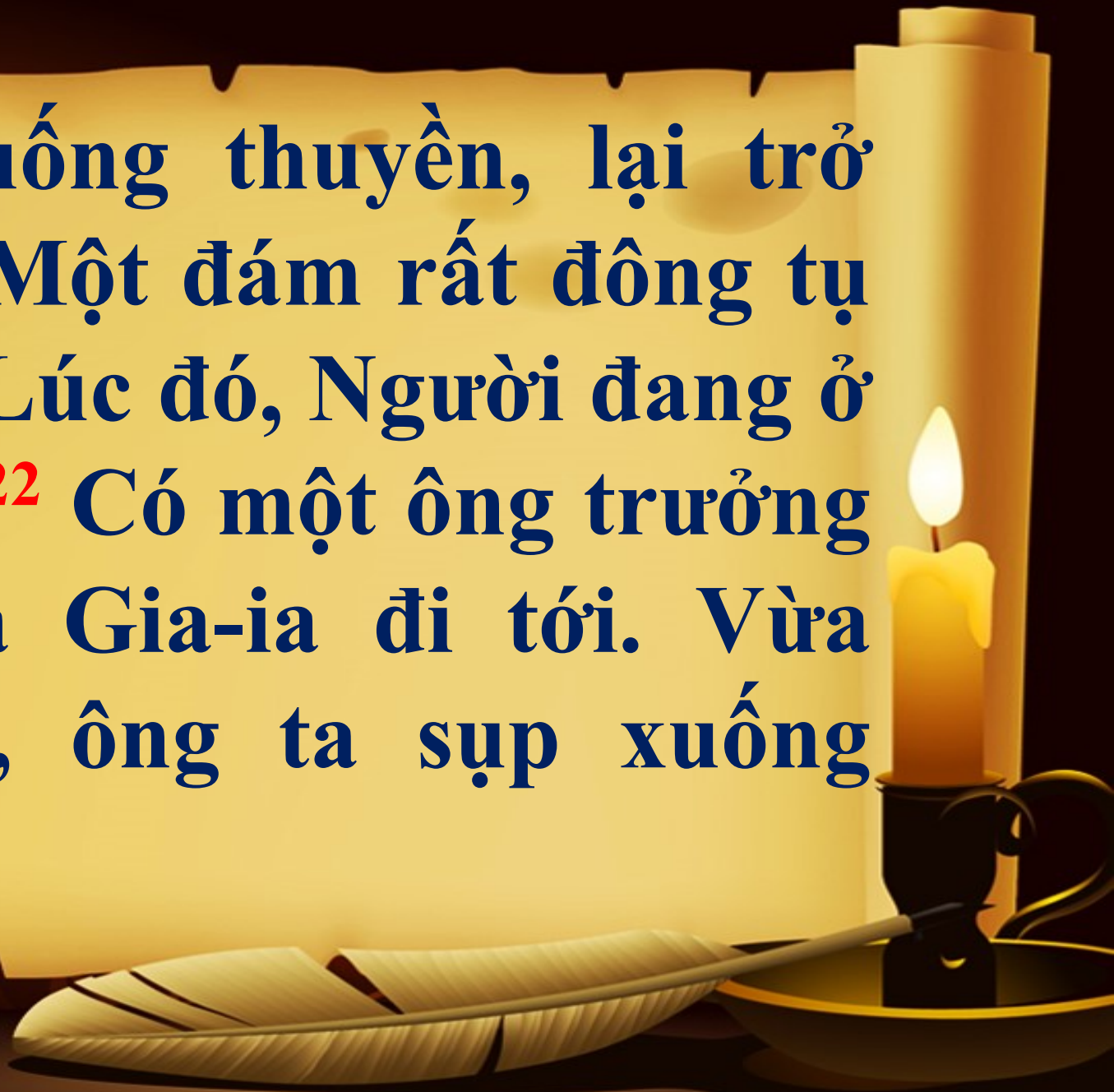

- Nhưng Chúa Giêsu đi vào và cầm lấy tay em bé. Tức thì nó sống lại. Ông Giaia tin rằng chỉ cần Chúa chạm vào thì con ông sẽ sống. Lòng tin đó đã trở nên sự thật.

Đọc Bản Văn Kinh Thánh lần 2 : Mọi người cùng đọc : đọc để ghi nhớ. *(từ hoặc câu mình được đánh động)*

21 Đức Giê-su xuống thuyền, lại trở sang bờ bên kia. Một đám rất đông tụ lại quanh Người. Lúc đó, Người đang ở trên bờ Biển Hồ. **22** Có một ông trưởng hội đường tên là Gia-ia đi tới. Vừa thấy Đức Giê-su, ông ta sụp xuống dưới chân Người,

23 và khẩn khoản nài xin : "Con bé nhà
tôi gần chết rồi. Xin Ngài đến đặt tay
lên cháu, để nó được cứu thoát và được
sống." **24** Người liền ra đi với ông. Một
đám rất đông đi theo và chen lấn
Người.

25 Có một bà kia bị băng huyết đã mười hai năm, **26** bao phen khổ sở vì chạy thầy chạy thuốc đã nhiều đến tán gia bại sản, mà vẫn tiền mất tật mang, lại còn thêm nặng là khác.

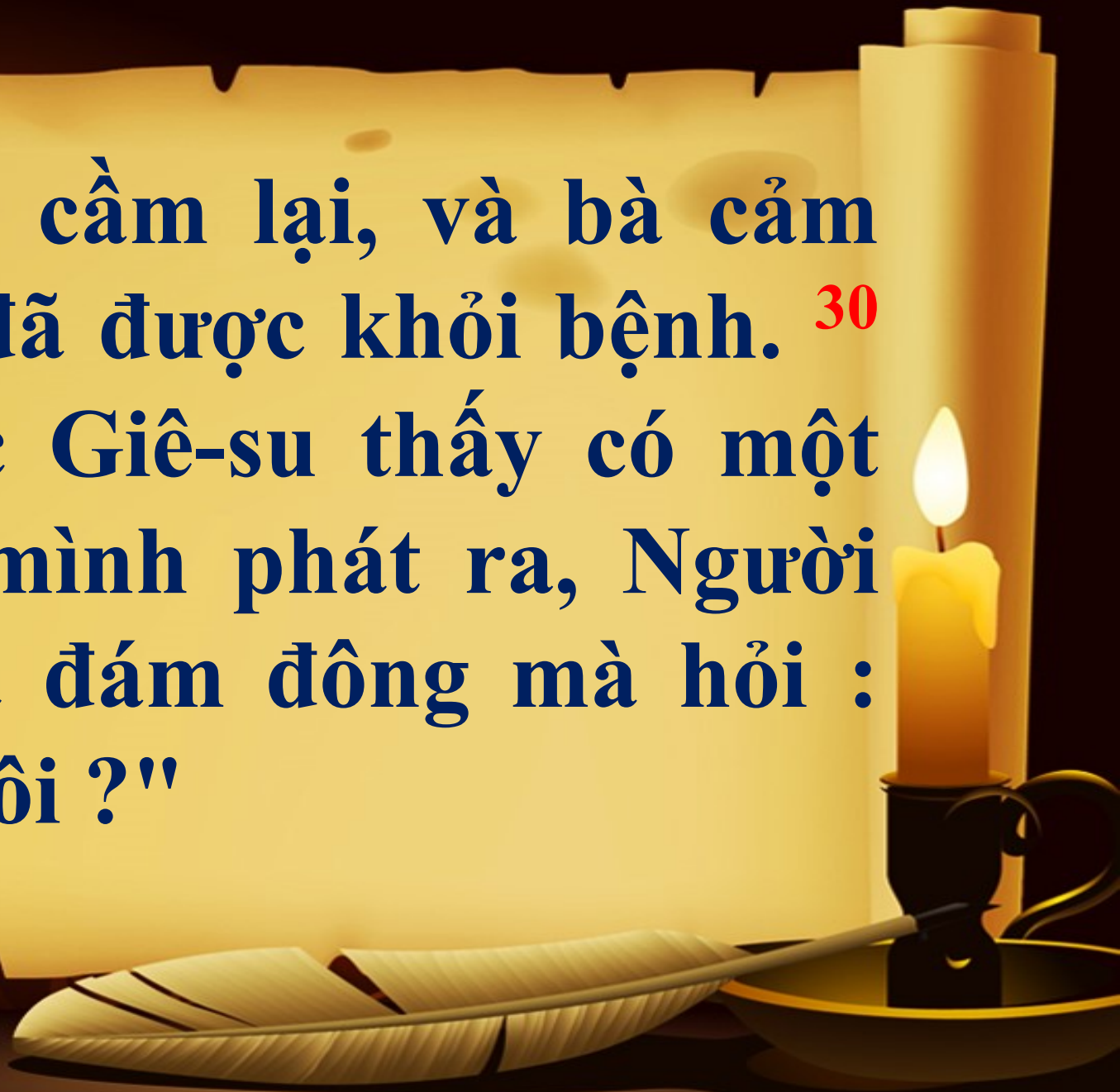

27 Được nghe đồn về Đức Giê-su, bà lách qua đám đông, tiến đến phía sau Người, và sờ vào áo của Người. **28** Vì bà tự nhủ : "Tôi mà sờ được vào áo Người thôi, là sẽ được cứu."

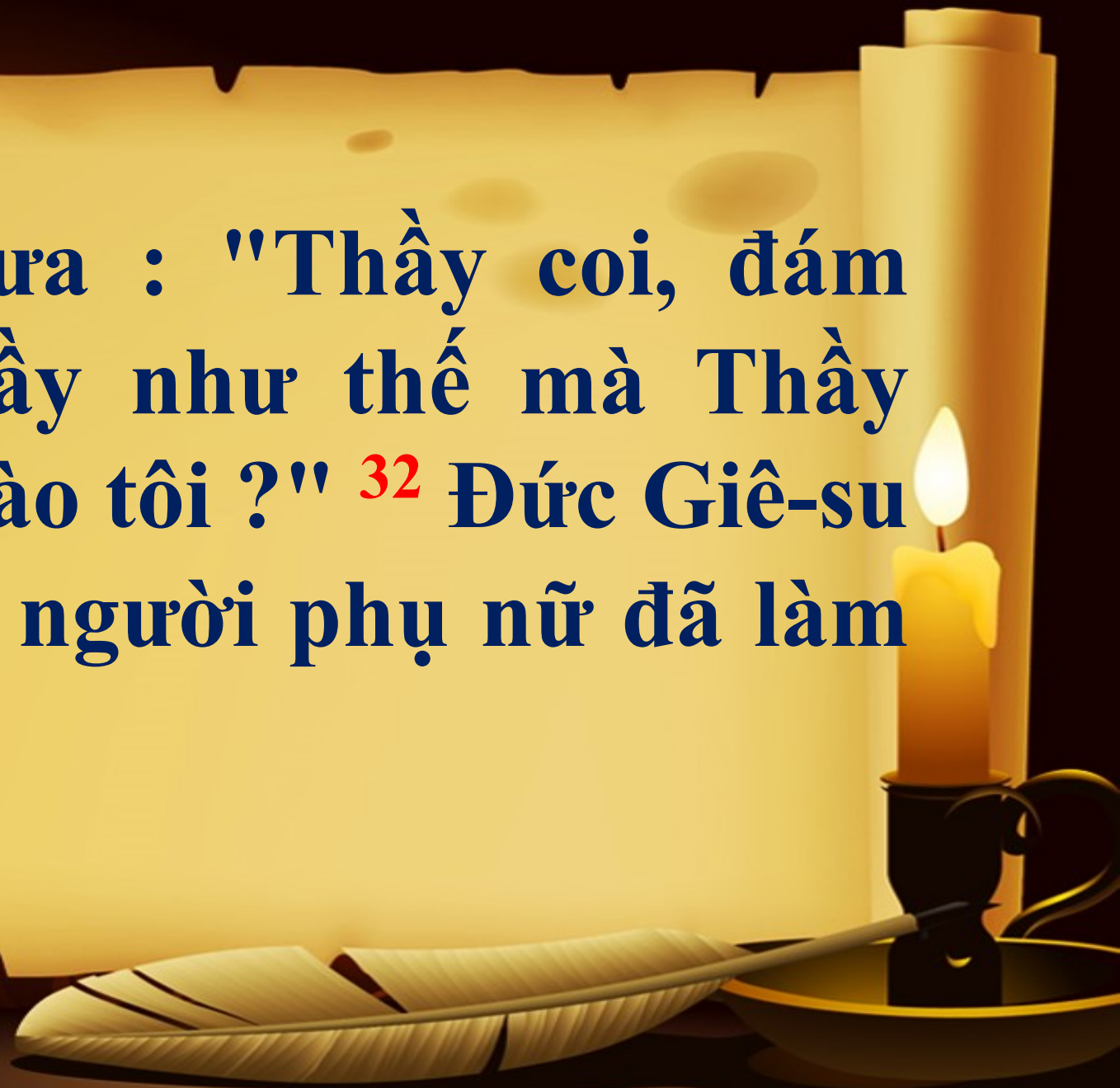

29 Tức khắc, máu cầm lại, và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh. **30**

Ngay lúc đó, Đức Giê-su thấy có một năng lực tự nơi mình phát ra, Người liền quay lại giữa đám đông mà hỏi :
"Ai đã sờ vào áo tôi ?"

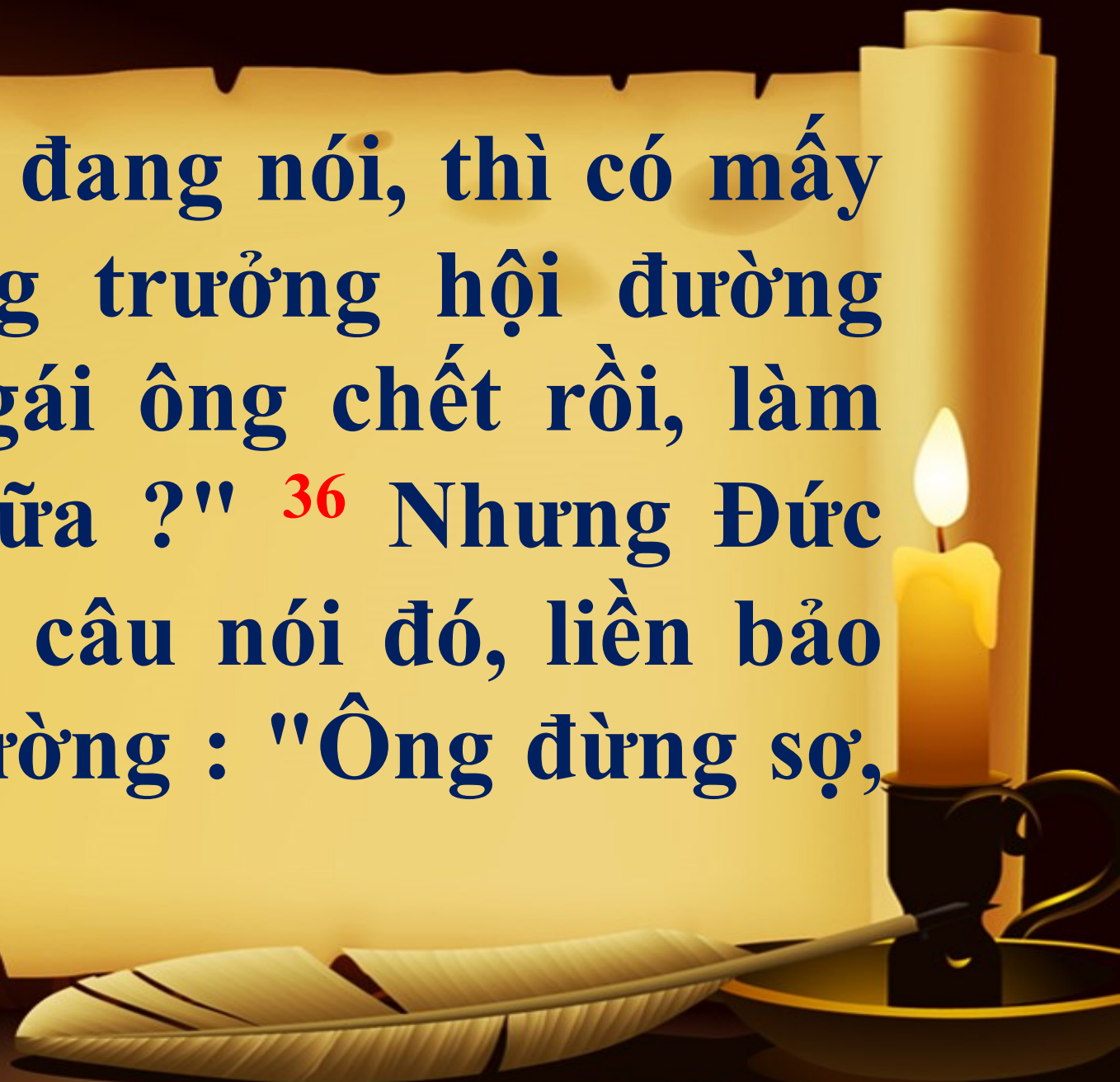
31 Các môn đệ thưa : "Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy như thế mà Thầy còn hỏi : Ai đã sờ vào tôi ?" **32** Đức Giê-su ngó quanh để nhìn người phụ nữ đã làm điều đó.

33 Bà này sợ phát run lên, vì biết cái gì đã xảy đến cho mình. Bà đến phủ phục trước mặt Người, và nói hết sự thật với Người. **34** Người nói với bà ta : "Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy về bình an và khỏi hẳn bệnh."

35 Đức Giê-su còn đang nói, thì có mấy người từ nhà ông trưởng hội đường đến bảo : "Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy chi nữa ?" **36** Nhưng Đức Giê-su nghe được câu nói đó, liền bảo ông trưởng hội đường : "Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi."

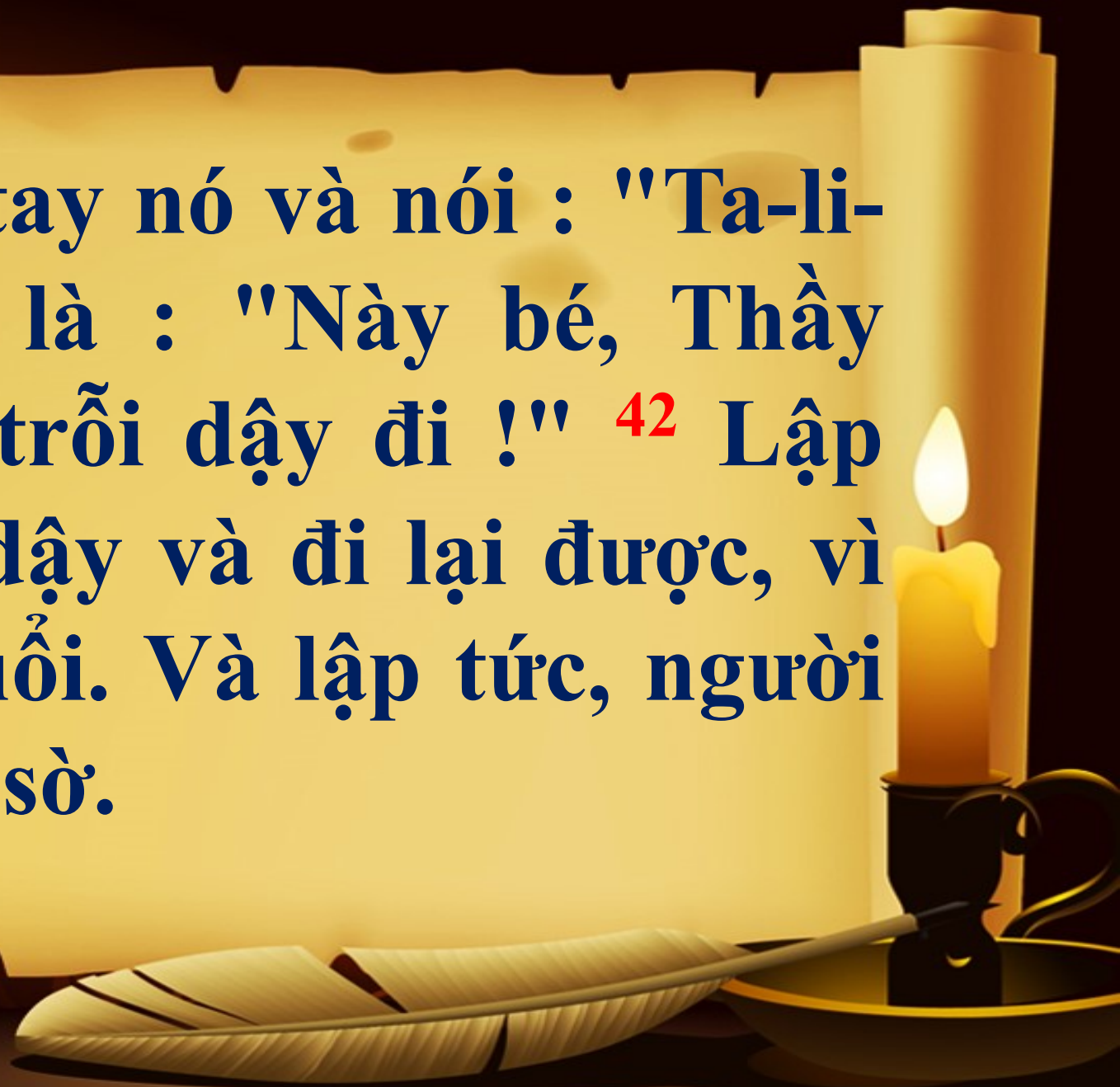
37 Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ ông Phê-rô, ông Gia-cô-bê và em ông này là ông Gio-an. **38** Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giê-su thấy người ta khóc lóc, kêu la ảm ỉ.

39 Người bước vào nhà và bảo họ : "Sao lại náo động và khóc lóc như vậy ? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đây !" **40** Họ chế nhạo Người. Nhưng Người bắt họ ra ngoài hết, rồi dẫn cha mẹ đứa trẻ và những kẻ cùng đi với Người, vào nơi nó đang nằm.

41 Người cầm lấy tay nó và nói : "Ta-li-tha kum", nghĩa là : "Này bé, Thầy truyền cho con : trỗi dậy đi !" **42** Lập tức con bé đứng dậy và đi lại được, vì nó đã mười hai tuổi. Và lập tức, người ta kinh ngạc sửng sờ.

43 Đức Giê-su nghiêm cấm họ không được để một ai biết việc ấy, và bảo họ cho con bé ăn.

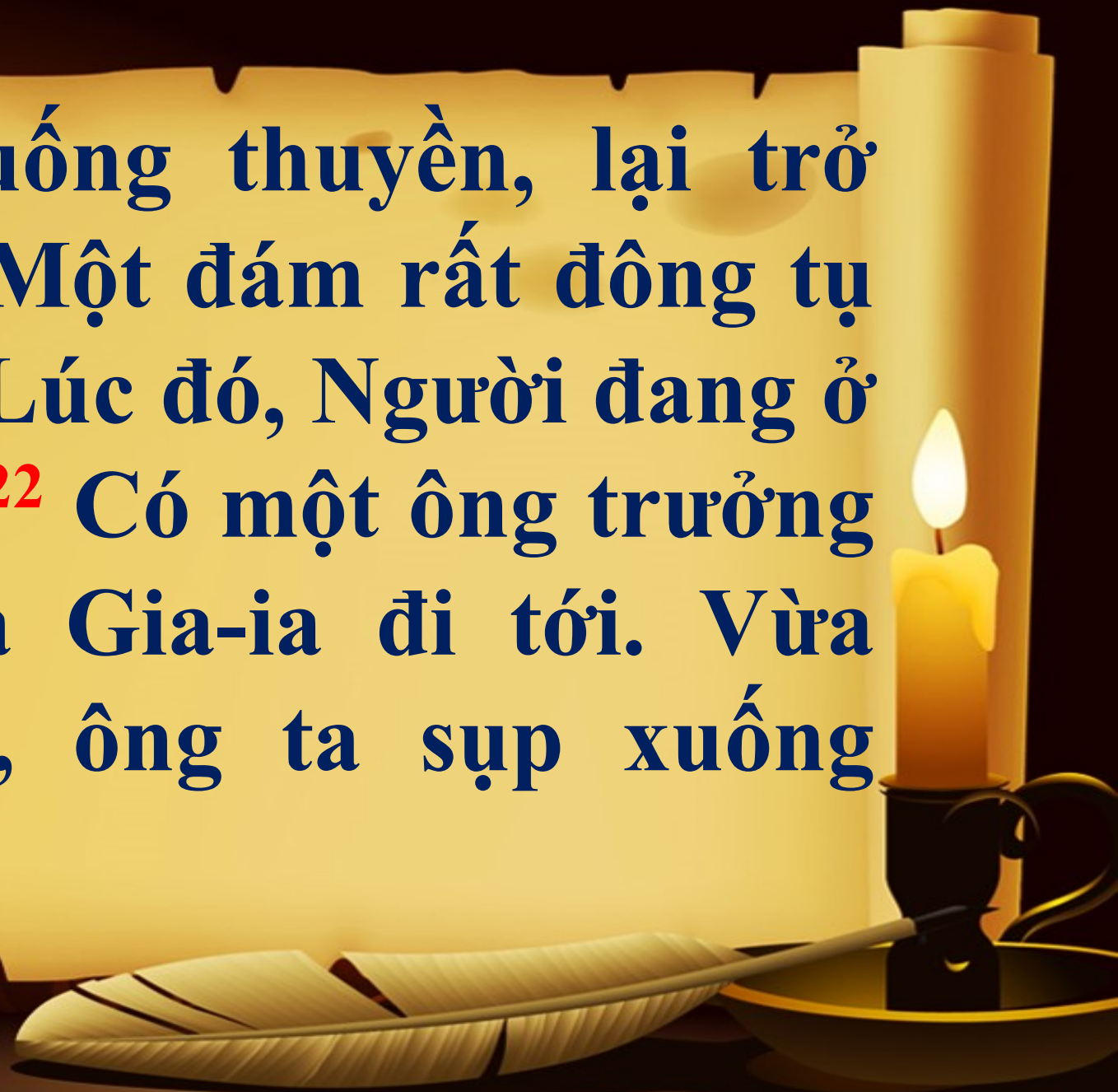
Thinh lặng suy niệm.

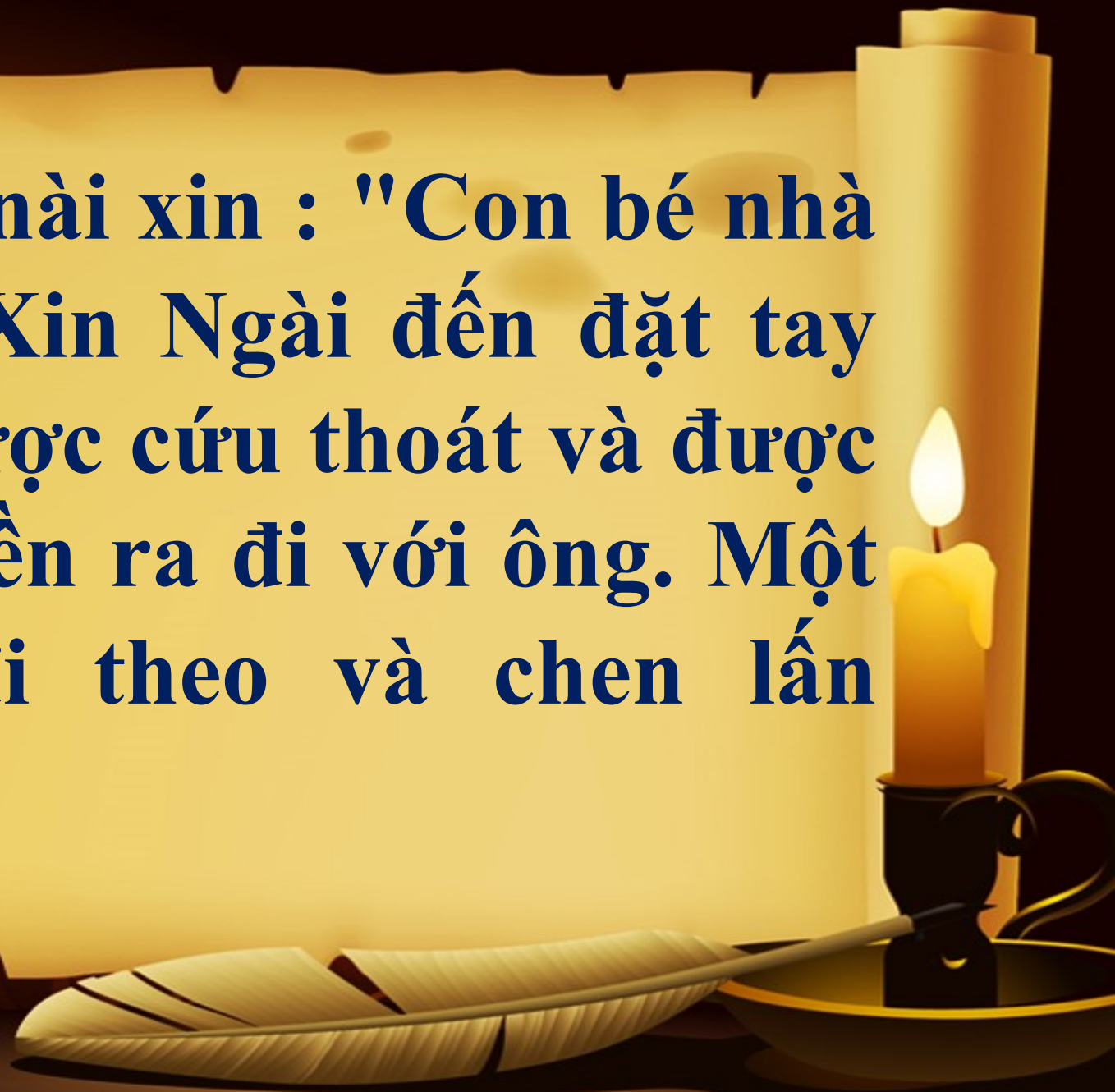

**Đọc Bản Văn Kinh Thánh lần 3 : chủ sự đọc lại
cách chậm rãi : nội tâm hóa sứ điệp Lời Chúa.**

21 Đức Giê-su xuống thuyền, lại trở sang bờ bên kia. Một đám rất đông tụ lại quanh Người. Lúc đó, Người đang ở trên bờ Biển Hồ. **22** Có một ông trưởng hội đường tên là Gia-ia đi tới. Vừa thấy Đức Giê-su, ông ta sụp xuống dưới chân Người,

23 và khẩn khoản nài xin : "Con bé nhà
tôi gần chết rồi. Xin Ngài đến đặt tay
lên cháu, để nó được cứu thoát và được
sống." **24** Người liền ra đi với ông. Một
đám rất đông đi theo và chen lấn
Người.

25 Có một bà kia bị băng huyết đã mười hai năm, **26** bao phen khổ sở vì chạy thầy chạy thuốc đã nhiều đến tán gia bại sản, mà vẫn tiền mất tật mang, lại còn thêm nặng là khác.

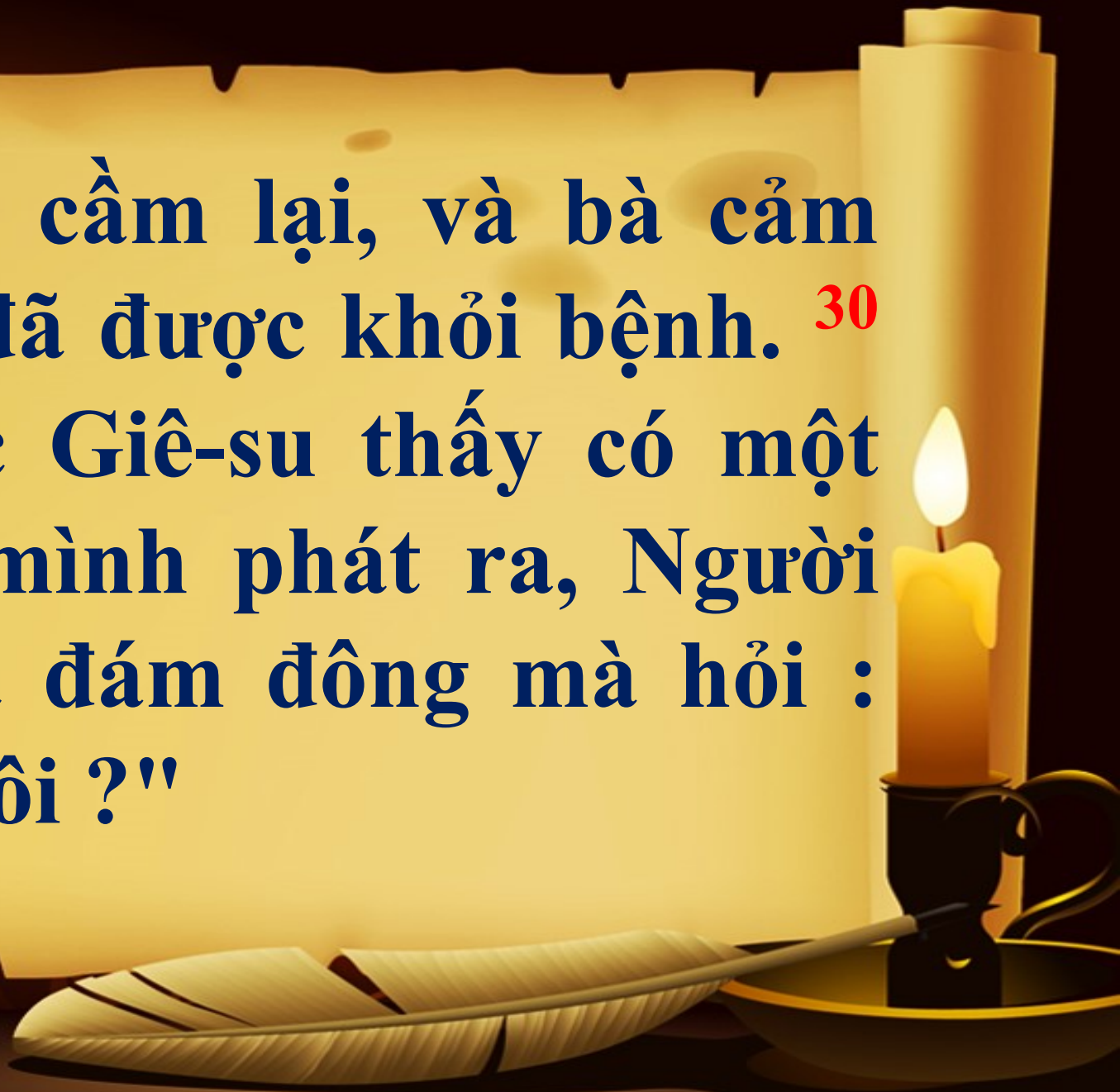

27 Được nghe đồn về Đức Giê-su, bà lách qua đám đông, tiến đến phía sau Người, và sờ vào áo của Người. **28** Vì bà tự nhủ : "Tôi mà sờ được vào áo Người thôi, là sẽ được cứu."

29 Tức khắc, máu cầm lại, và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh. **30**

Ngay lúc đó, Đức Giê-su thấy có một năng lực tự nơi mình phát ra, Người liền quay lại giữa đám đông mà hỏi :
"Ai đã sờ vào áo tôi ?"

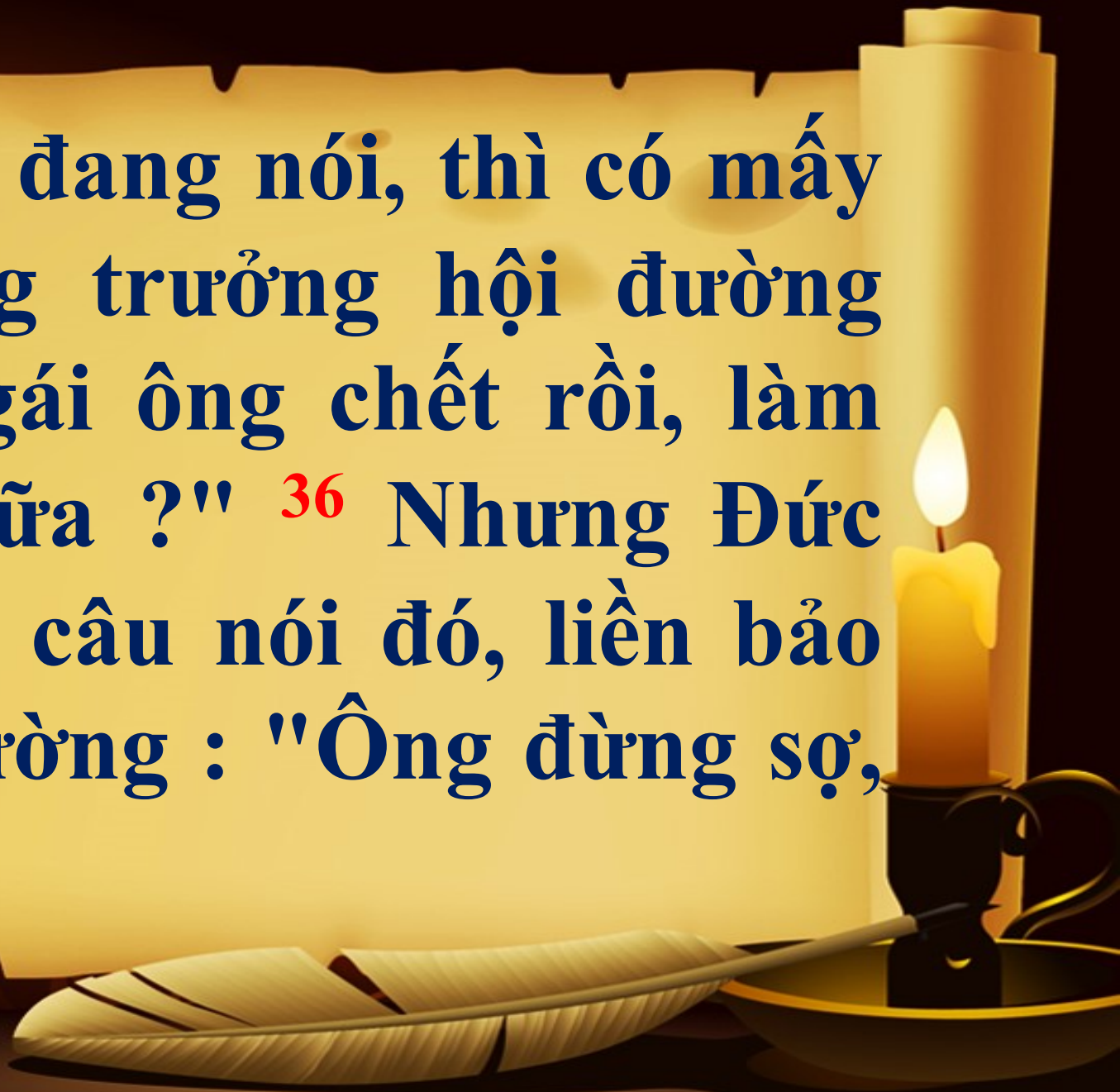
31 Các môn đệ thưa : "Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy như thế mà Thầy còn hỏi : Ai đã sờ vào tôi ?" **32** Đức Giê-su ngó quanh để nhìn người phụ nữ đã làm điều đó.

33 Bà này sợ phát run lên, vì biết cái gì đã xảy đến cho mình. Bà đến phủ phục trước mặt Người, và nói hết sự thật với Người. **34** Người nói với bà ta : "Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy về bình an và khỏi hẳn bệnh."

35 Đức Giê-su còn đang nói, thì có mấy người từ nhà ông trưởng hội đường đến bảo : "Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy chi nữa ?" **36** Nhưng Đức Giê-su nghe được câu nói đó, liền bảo ông trưởng hội đường : "Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi."

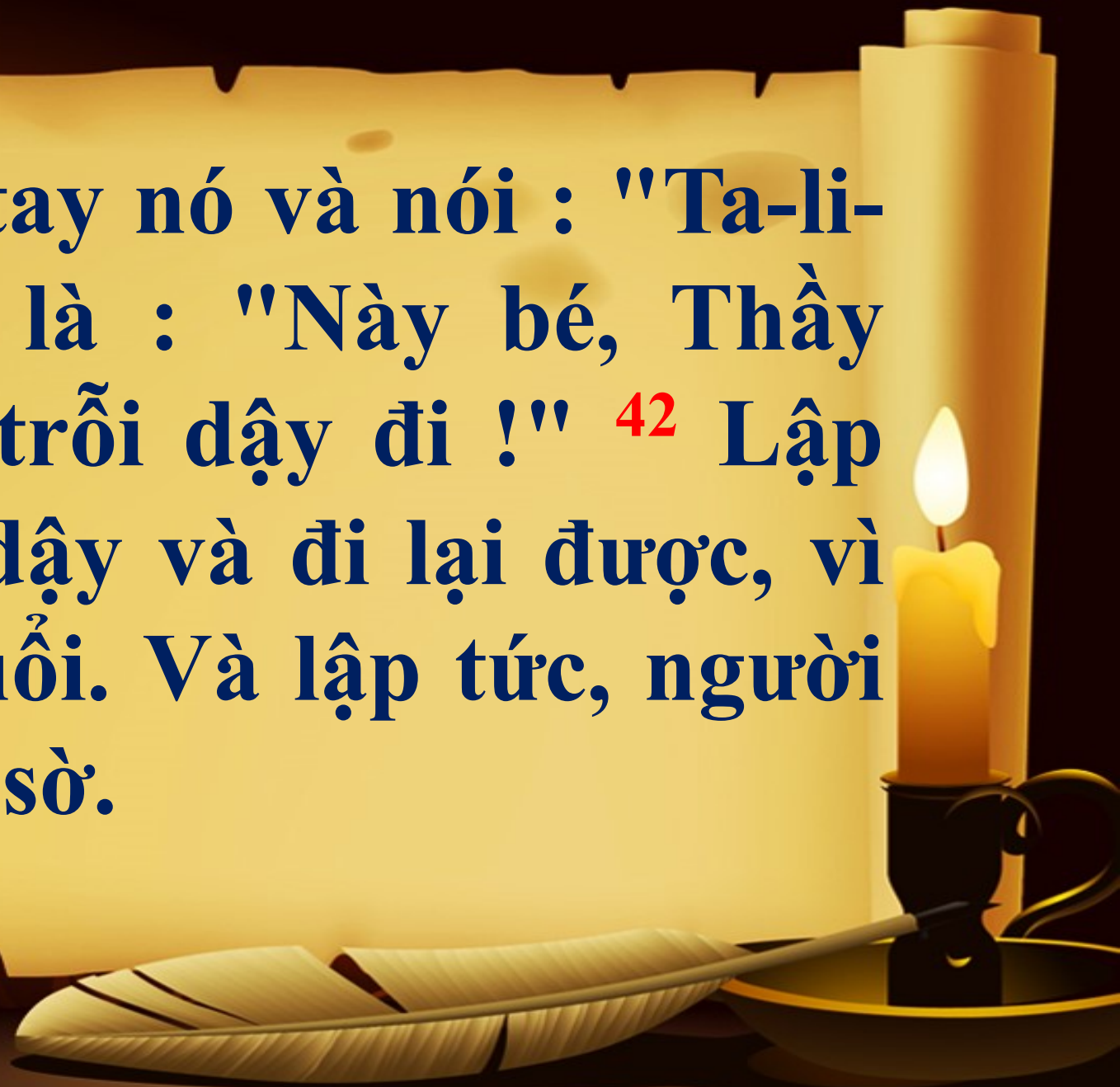
37 Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ ông Phê-rô, ông Gia-cô-bê và em ông này là ông Gio-an. **38** Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giê-su thấy người ta khóc lóc, kêu la ảm ỉ.

39 Người bước vào nhà và bảo họ : "Sao lại náo động và khóc lóc như vậy ? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đây !" **40** Họ chế nhạo Người. Nhưng Người bắt họ ra ngoài hết, rồi dẫn cha mẹ đứa trẻ và những kẻ cùng đi với Người, vào nơi nó đang nằm.

41 Người cầm lấy tay nó và nói : "Ta-li-tha kum", nghĩa là : "Này bé, Thầy truyền cho con : trỗi dậy đi !" **42** Lập tức con bé đứng dậy và đi lại được, vì nó đã mười hai tuổi. Và lập tức, người ta kinh ngạc sửng sờ.

43 Đức Giê-su nghiêm cấm họ không được để một ai biết việc ấy, và bảo họ cho con bé ăn.

A photograph of Jesus with long brown hair and a beard, wearing a white robe, sitting on a stone ledge. He is looking down at a young child with dark hair, who is also sitting on the ledge. The child is wearing a light-colored, patterned dress. They are in an outdoor setting with a stone wall and some greenery in the background. The lighting is warm and soft.

CẦU NGUYỆN : Thân thưa với Chúa
điều vừa đọc, vừa nghe hay vừa cảm nhận.

CHIA SẺ : Học viên
chia sẻ một từ hoặc
một câu mà họ được
đánh động.

GIẢI TRÍ

BÀI HỌC

1. Hai phép lạ trên cho chúng ta thấy :

- **Quyền năng của Chúa Giêsu. Quyền năng của Ngài không chỉ trên bệnh tật (bà bị băng huyết) mà trên cả cái chết (con gái ông Giaia)**
-

- Nhấn mạnh đến lòng tin của con người vào Thiên Chúa. Hai trường hợp được cứu chữa đến từ lòng tin của con người kết hợp với quyền năng Thiên Chúa : lòng tin của bà bị băng huyết và của ông Giaia.

2. Chúa Giêsu sẵn sàng đến nhà ông Giaia. Ngài không từ chối bất cứ ai đến với Ngài và van xin Ngài. Ngài đến nhà ông và mang lại cho ông niềm vui vì con ông được cứu sống.

**Chúng ta có chạy đến
với Ngài và van xin
Ngài khi chúng ta gặp
khó khăn, nhất là khó
khăn về đời sống
thiên liêng không ?**

**Lord, hear
my voice**

**CẦU NGUYỆN
KẾT THÚC**

A lit candle is positioned in the upper left corner, casting a warm, golden glow. In the center, a pair of hands is clasped together, resting on an open Bible. The Bible's pages are filled with text, and the overall scene is bathed in the soft light of the candle, creating a contemplative and spiritual atmosphere.

Lạy Chúa Giêsu,
dân làng Nazareth đã không tin Chúa
vì Chúa chỉ là một ông thợ thủ công.
Các môn đệ đã không tin Chúa
khi thấy Chúa chịu treo trên thập tự.
Nhiều kẻ đã không tin Chúa là Thiên Chúa
chỉ vì Chúa sống như một con người,

**Cũng có lúc chúng con không tin Chúa
hiện diện dưới hình bánh mong manh,
nơi một linh mục yếu đuối,
trong một Hội thánh còn nhiều bất toàn.**

**Dường như Chúa thích ẩn mình
nơi những gì thế gian chê bỏ,
để chúng con tập nhận ra Ngài
bằng con mắt đức tin.
Xin thêm đức tin cho chúng con
để khiêm tốn thấy Ngài
tỏ mình thật bình thường giữa lòng cuộc sống.**